

(Koptyjska) Ewangelia Egipcjan

(określane też jako „Święta Księga Wielkiego Niewidzialnego Ducha”)

(NHC III, 2, p. 32,11 – 70,1)

(1) Święta Księga Egipcjan o Wielkim Niewidzialnym Duchu, Ojcu, którego imię nie może być wypowiedziane, On jest tym, który zszedł z wysokiej doskonałości, jest światłem światła eonów światła, jest światłem milczącej opatrności, [i] Ojcem milczenia, światłem słowa i prawdy, światłem niezniszczalnym, nieskończonym światłem, blask z eonów światła nieprzejawionego, nieoznaczonego, ponadczasowego, nieobjawionego Ojca, eonu eonów, Autogenicznego, samorodzonego, rodzącego, innorodnego, zaprawdę prawdziwego eona.

(2) Trzy siły wyszły od niego; są to: **Ojciec, Matka, (i) Syn**, z żywego milczenia, które pochodzi od niezniszczalnego Ojca. Te siły wyłoniły się z milczenia Ojca niepojętego.

(3) I z tego miejsca wyszedł Domedon Doxomiedon, eon eonów i światło każdej z tych sił. I w ten sposób Syn wyszedł czwarty; Matka – piąta; Ojciec – szósty. On był [...] ale nie obwieszczony; nieoznaczony wśród wszystkich sił, wspaniałych i niezniszczalnych.

(4) Z tego miejsca wyszły trzy moce, trzej ogdoady, które Ojciec rodzi się w ciszy z łona swojej opatrności, tzn. Ojca, Matkę, (i) Syna.

(5) [Pierwsza] ogdoada, ta – zza której wyłoniło się dziecko potrzykroć męskie, której myśl i słowo, niepojętość i życie wieczne, pragnienie, umysł i wszechwiedza, androgeniczny (męsko-żeński) Ojciec.

męskie, trzy męskie pokolenia, sława Ojca, sława wielkiego Christusa i męskiego płodu, napęłniły wielki eon Doxomedona siłą słowa całej Pleromy.

(13) Wtedy potrzykroć męskie dziecko wielkiego Chrystusa, namaszczonego wielkim niewidzialnym Duchem, ten, którego moc nazwana się Ainon – oddało chwałę wielkiemu niewidzialnemu Duchowi i jego męskiej dziewicy Youel i milczeniu milczenia milczącego i wielkości co [...] niewypowiedziana [...] niewypowiedzianie [...] pozostający bez odpowiedzi i niewytłumaczalny, pierwszy przejawiony i obwieszczony, [...] który jest doskonały [...] niewypowiedziany [...], którego istotą jest cała wielkość majestatu milczenia tego miejsca. Potrzykroć męskie dziecko wzniosło chwałę i poprosiło o moc wielkiego niewidzialnego dziewiczego Ducha.

(14) Wtedy pojawił się w tym miejscu [...] ktoś [...], kto widzi chwałę [...] skarb w [...] tajemnice niewidzialne w [...] w ciszy, który jest męską dziewicą Youel.

(15) Wtedy pojawiło się dziecko dziecka, Esephech.

(16) I w ten sposób urzeczywistnili się, nazwani Ojcem, Matką, Synem, pięcioma pieczęciami, siłą niezwykłą, będącą wielkim Chrystusem wszystkiego co niezniszczalne...

...(jedna linia nie czytelna)

...świat [...] koniec, niezniszczalny [...], i [...] oni są silni i sławni i nienaruszalni [...]. Oni pojawili się...

...(5 linii nie czytelne)

... Ten wzniosł chwałę Strzeżonego, ukrytej tajemnicy [...] ukrytej ..

...(4 linie nie czytelne)

...jego w [...], i eony [...] trony, [...] i każdy [...] miriady sił niezliczonych otaczają ich, sława i niepojętość [...] i oni [...] Ojca, i Matki, i Syna i całej Pleromy, jak wspominałem wyżej, i pięć pieczęci, i tajemnicę tajemnic. Oni pojawili się...

...(3 linie nie czytelne)

...kto panuje nad [...]i eony [...] zaprawdę prawdziwie [...] i...

...(4 linie nie czytelne)

...i zaprawdę prawdziwie wieczne eony.

(17) Zatem Opatrzność wyszła z ciszy, z ciszy życia Ducha i Słowa Ojca, i światła. Ona [...] pięć pieczęci, te, które powołał Ojciec ze swojego łona i ona przeszła przez wszystkie eony, o których wspominałem wyżej. I ustanowiła ona trony sławy i miriady aniołów niezliczonych wokół nich, siły i sławy niezniszczalne, i oni śpiewają i sławią, wszyscy oni, jedynym głosem, głosem nigdy nie milknącym, [...] do Ojca, i Matki, i Syna [...] i wszystkie pleromy, jak wspominałem wcześniej, którym jest wielki Chrystus, który powstał z Milczenia, który jest dziecko niezniszczalnym, Telmael Telmichael Eli Eli Machar Machar Set, siła żywa zaprawdę prawdziwa i męsko-żeńska, którzy są z nim, Youel, i Esephech, znamienity, dziecko z dziecka, a korona chwały Jego [...] pięciu pieczęci, Pleroma, o czym wspominałem wcześniej.

(18) Pojawiło wielkie samozrodzone Słowo, prawdziwy Bóg, natura nie zrodzona, czyje imię powiem tak: [...] AIA [...] faOfOsf [...], który jest synem wielkiego Chrystusa, który jest synem niewypowiedzianej ciszy, który wyszedł z wielkiego niewidzialnego i niezniszczalnego Ducha. Syn ciszy i milczenia pojawił ...

...(jedna linia nie czytelna)

...niewidzialny [...] człowiek i skarby jego sławy. Wtedy on pojawił się z objawienia [...]. I założył cztery eony. Słowem ustanowił je.

(19)) On przyniósł chwałę wielkiego, niewidzialnego, dziewiczego Ducha, milczeniu Ojca, w milczeniu milczenia żywego, ciszy, miejsca, gdzie spoczywa człowiek...

...(2 linie nie czytelne)

(20) Wtedy pojawił się z tego miejsca obłok wielkiego światła, siła żywa, matka świętych, niezłomna, wielka siła, Mirotoja. I ona zrodziła tego, czyje imię wymieniam mówiąc, len len ea ea ea, potrzykroć.

(21) Bowiem on, Adamas, światło wychodzące ze światła, on jest okiem światła. Bowiem on jest pierwszym człowiekiem, przez którego i do którego wszyscy powstałi, (a) bez niego nic nie powstałoby.

(22) Wszedł Ojciec niepoznawalny, niepojęty. On zniżył się, aby uzupełnić niedobór.

(23) Potem wielki Logos, boski Autogenes i niezłomny człowiek Adamas mieszałi się ze sobą. Powstał Logos człowieka, człowiek powstał przez słowo.

(24) On oddał chwałę wielkiemu, niewidzialnemu, niepojętemu, dziewiczemu Duchowi i męskiej dziewicy i potrzykroć męskiemu dziecku i męskiej dziewicy Jouel i Esephech znakomitemu, on jest dzieckiem dziecka i posiadaczem jego sławy i wielkiego eonu Doxomedon'a i trony, które są w nim i siłom wokół niego, chwałą i zepsuciem i całą ich pleromą, o której już mówiłem i eteryczna ziemia, przybytek Boga, gdzie święci ludzie przyjmują kształt wielkiego światła, ludzie Ojca, milczenie milczenia żywego, Ojciec i cała ich pleromą, jak już wcześniej mówiłem.

(25) Wielki Logos, boski Autogenes i niezłomny człowiek Adamas oddali chwałę, (i), oni prosili o moc i wieczną siłę dla Autogenów, na realizację czterech eonów, aby za ich pośrednictwem, mogła pojawić się [...] chwała i moc niewidzialnego Ojca świętych ludzi wielkiego światła, którzy pójdą w świat, który jest obrazem nocy. Niezłomny człowiek Adamas, poprosił ich o syna z siebie, tak, że może on (syn) stać się ojcem rodu niezniszczalnego, tak, aby przez niego (ten rodzaj) mogła pojawić się cisza i głos, i dzięki temu powstałby strefa śmiertelna, żeby móc oswobodzić się.

(26) I w ten sposób zstąpiła z góry siła wielkiego światła, Przejawienie. Ona zrodziła cztery wielkie światła: Harmozel'a, Oroiael'a, Davida'a, Elelej'a, i wielkiego wiecznego Set'a, syna wiecznego człowieka Adamas'a.

(27) I w ten sposób doskonała gebdomada (siedmica), która istnieje w ukrytych tajemnicach, stała się pełna. Kiedy ona uzyskuje sławę, to staje się jedenastu gebdomadami.

(28) I Ojciec to zaakceptował; cała Pleroma światła była zadowolona. Ich współmałżonkowie trwali do zakończenia ogdoady boskich Autogienów: Łaska – pierwszego światła Harmozel'a, Uwaga – drugiego światła Oroiael'a, Rozumienie – trzeciego światła Dawida, Pojmowanie – czwartego światła Elelej'a. Taka jest pierwsza ogdoada boskich Autogienów.

(29) I Ojciec to zaakceptował; cała Pleroma światła była zadowolona. Pojawili się [słudzy]: pierwszy, wielki Gamaliel, pierwszego wielkiego światła Harmozel'a i wielki Gabriel drugiego wielkiego światła Oroiael'a i wielki Samlo wielkiego światła Dawida i wielki Abrasax wielkiego światła Elelej'a. I współmałżonkowie trwali, zgodnie z wolą Ojca: Pamięć wielkiego, pierwszego Gamaliel'a, Miłość, wielkiego drugiego Gabriel'a, Pokój – wielkiego trzeciego Samlo'a, wieczne Życie, wielkiego czwartego Abrasax'a. W ten sposób wypełniło się pięć ogdoad, na ogólną liczbę czterdziestu, siła niepojęta.

Potem wielki Logos Autogenes, i słowo Pleromy czterech światła oddało chwałę wielkiemu, niewidzialnemu, nienazwanemu, dziewiczemu Duchowi i mężowi-dziewicy i wielkiemu eonowi Doxomedon'owi i tronom w nich i siłom wokół nich i władzom i siłom, [i] potrzykroć męskiemu dziecku i mężowi-dziewicy Jouel i Esephech'owi znakomitemu, dziecku dziecka i koronie jego sławy, całej Pleromie i wszystkim jej sławom, pleromom nieskończonym [i] eonom nienazywanym, ażeby mogli nazwać Ojca czwartym, z rodu niezniszczalnego, [i] żeby nazwali ród ojca, rodem wielkiego Seta.

Wtedy wszystko zatrzęśło się i dreszcz ogarnął niezniszczalnych. Wtedy potrzykroć męskie dziecko zstąpiło z góry, w niezrodzonych i samozrodzonych i tych, co zrodzeni ze zrodzonych. Stała się wielkość – cała wielkość wielkiego Chrystusa. On ustanowił trony w chwale, miriady niezliczone, w czterech eonach wokół nich, miriady niezliczone, siły i sławy i niepojętości. I w ten sposób powstał.

I wzrósł niezniszczalny duchowy kościół w czterech światłach wielkiego, żywego Autogenes'a, boga prawdy, wychwalając, wysławiając (i) sławiąc jednym głosem i sposobem, ustami

nieustannymi, Ojca i Matkę i Syna i całą Pleromę, tak jak już mówiłem [wyżej]. Pięć pieczęci, którymi władają miriady, i ci, którzy rządzą eonami, i niosących sławę liderów, którzy przyjęli zarządzanie i okazali się przed godnymi. Amen.

Potem wielki Set, syn niezniszczalnego człowieka Adamasa, oddał chwałę Wielkiemu niewidzialnemu, nienazwanemu, bezimiennemu, dziewiczemu Duchowi i [mężowi-dziewicy i potrzykroć męskiemu dziecku i mężowi]-dziewicy Jouel i Esephech'owi znakomitemu i koronie sławy jego, dziecku dziecka wielkiemu eonowi Doxomedon'owi i Pleromie, których wspomniałem wcześniej; i poprosił o ich nasienie.

Potem wyszła z tego miejsca wielka siła wielkiego światła Plesiteja, matka aniołów, matka światła, matka sławna; ona jest dziewicą z czterema piersiami, przynosząca w sobie owoce z Gomory, źródła i Sodomy, owoce źródła Gomory. Ona wyszła poprzez wielkiego Seta.

Wtedy wielki Set ucieszył się darem, otrzymanym od niezniszczalnego Dziecka i otrzymał od niej nasienie, z czterech piersi, dziewicy i umieścił je w sobie, w czwartym eonie, w trzecim wielkim świetle Dawidzie.

Po upływie pięciu tysięcy lat wielkie światło Elelef powiedziało: „*Niech ktoś panuje nad chaosem i Hadesem*”. I ukazał się obłok, który nazwał się materialną Sophią [...] Ona spojrzała na obszar chaosu, jej twarz pobladła [...] w jej obłoku [...] krew. I wielki anioł Gamaliel przemówił do wielkiego Gabriela, [do] sługi wielkiego światła Oroiael'a; powiedział, „*Niech przyjdzie anioł, który zapanuje nad chaosem i Hadesem*”. Wtedy zgodnie z tym przyszedł obłok w [postaci] dwóch monad, z których każda miała światło. [...] tron, który umieściła w obłoku. Wtedy Sakła, wielki anioł, ujrzał wielkiego demona, kto jest z nim, Nebruel'a. I oni razem zrodzili ducha ziemi. I zrodzili aniołów pomagających. Sakła powiedział wielkiemu aniołowi Nebruel'owi, „*Niech powstanie dwanaście eonów w [...] eonach, światy [...].*” [...] wielki anioł Sakła zgodnie z życzeniem Samorodnego, „*Niech będzie [...] liczba siedem [...].*” I powiedział on wielkim aniołom, „*Idźcie i panujcie, każdy nad swoim światem*”. Każdy z tych dwunastu aniołów wyszedł. Pierwszy anioł Afof, On jest tym, którego wielkie pokolenia

mężczyzn nazywają [...]. Drugi to Harmas, który jest okiem ognia. Trzeci jest Galila. Czwarty jest Jobel. Piąty jest Adonaios, którego nazywają „Sabaof”. Szóstym jest Kain, kogo pokolenia ludzkie nazywają Słońcem. Siódmym jest Abel. Ósmym jest Akiresina. Dziewiątym jest Jubel. Dziesiątym jest Harmupiael. Jedenastym Harmupiael. Dwunastym Belias. To są ci, którzy panują nad piekłem i Hadesem.

I po założeniu świata, Sakla powiedział do swoich aniołów: „*Ja, jestem Bogiem zazdrosnym i nic nie powstało do życia oprócz mnie*”, ponieważ uwierzył w swoją naturę.

Wtem rozległ się głos z wysokości, mówiąc: „*Człowiek istnieje, i Syn Człowieczy*”. Ze względu na zbieżność powyższego obrazu, który jest podobny do głosu z wysokości, który wychodził patrząc na powyższy obraz, powstała pierwsza istota.

Z tego powodu powstała Metanoia. Otrzymała ona spełnienie i siłę z woli Ojca i jego przychylność, którym on sprzyjał wielkiemu niezniszczalnemu, niezłomnemu rodowi wielkich silnych ludzi wielkiego Seta – aby on mógł siać ich w eony, które zostały wyprowadzone, aby przez to skompensować niedostatek. Ponieważ ona zniżyła się z góry do świata, który jest obrazem nocy. Kiedy przyszła, to modliła się za nasieniem archonta tego eonu i (za) władzę, pochodzącą od niego, to co jest splugawione i zginie, [nasienie] boga demonów i nasienie Adama i wielkiego Seta, który jest podobny do słońca.

Wtedy przyszedł wielki anioł Hormos, aby przygotować przez dziewice uszkodzone nasienie tego eonu, w Logosie jednorodzonego, świętego naczynia, przez Ducha Świętego, nasienie wielkiego Seta.

Potem przyszedł wielki Set i przyniósł swoje nasienie. I zostało ono zasiane w eonach rodzących, ich liczba jest miarą Sodomy. Niektórzy mówią, że Sodoma jest pastwiskiem wielkiego Seta, którym jest też Gomora; inni [mówią], że wielki Set wziął swój szczep z Gomory i posadził w innym miejscu, któremu dał nazwę „*Sodomy*”.

To ród, który wyszedł przez Edokla. Bo ona urodziła przez słowo, do Prawdy i Sprawiedliwości, zaczęła nasienie życia wiecznego, istniejącego z tymi, którzy

wytrwają dzięki znajomości swojego źródła. To wielki niezniszczalny ród, który przeszedł przez trzy światy, do świata.

I przyszedł potop jako znak zakończenia eonu. Ale to będzie posłane na świat z powodu tego rodu. Pożar przyjdzie na ziemię. A łaska będzie z tymi, którzy należą do rodu, przez proroków i opiekunów, którzy strzegą życia rodu. Ze względu na ten ród przyjdzie głód i epidemie. Ale takie rzeczy staną się z powodu wielkiego, wiecznego rodu. Ze względu na ten ród, przyjdą pokus, kłamstwa fałszywych proroków.

Wtedy wielki Set zobaczył działania szatana i jego oblicza i liczne zamiary jego, dotyczące jego rodu wiecznego, prześladowania sił jego i aniołów jego, a ich błąd, że sami działali przeciwko sobie.

Wtedy wielki Set oddał chwałę wielkiemu, nienazwanemu, dziewiczemu duchowi i mężowi-dziewicy Barbelon i potrzykroć męskiemu dziecku, Telmael Telmael Heli Heli Machar Machar Set, sile żywej zaprawdę prawdziwej i mężowi-dziewicy Jouel i Esephech'owi znakomitemu i koronie sławy jego i wielkiemu eonowi Doxomedon'owi i tronom w nim i siłom wokół nich i całej pleromie, jak wcześniej wspomniałem. I poprosił strażników jego nasienia.

Wtedy wyszło z wielkich eonów czterystu aniołów powietrznych, a wraz z nimi wielki Aerosiel i wielki Selmechel, aby bronić wielki ród niezniszczalny, płód jego i wielkich ludzi wielkiego Seta od czasu i terminu Prawdy i Sprawiedliwości, aż do skończenia eonu i jego archontów, tych, których wielcy sędziowie skazali na śmierć.

Wtedy wielki Set został wysłany przez cztery światła, wolą Autogenes'a i całej pleromy, dzięki przychylności wielkiego niewidzialnego ducha i pięciu pieczęci i całej pleromy.

I przeszedł on przez trzy zdarzenia, których wspomniałem wcześniej: powódź, pożar i sąd archontów, sił i władz, aby uratować ten grzeszny ród przywróceniem pokoju i chrzest przez Logos Jednorodzonego ciała, które wielki Set przez dziewicę przygotował dla siebie w tajemnicy, tak, że święci mogą być poczęci przez Ducha Świętego, przez niewidzialne, tajemne symbole, poprzez pojednanie świata ze światem, wyrzeczenie się przez świat i boga trzynastu eonów, i zwołaniu świętych i niewypowiedzianymi i niezniszczalnymi łonami i

wielkim światłem Ojca, istniejącym uprzednio w jego opatrności i ustanowionego przez święty chrzest, który przewyższa niebiosą, przez nieskazitelną Logos Jednorodzonego ciała, i Jezusa żywego i tego, który dał wielki Set. I on przygwoździł siły trzynastu eonów i ustanowił tych, którzy poruszają się tam i z powrotem, i uzbroił ich orężem znajomości prawdy, niezwykłą siłą nieskazitelności.

Pojawił się im wielki Jesseus Mazareus Jessedekeus, woda żywa i wielki przywódca, wielki James, wielki Theopemptos, Isaouel; i ci, którzy są nad źródłem prawdy – Micheus, Michar i Mnesinous; i ci, którzy są nad chrztem żywych i oczyszczonych i Sesengenpharanges; i ci, którzy są nad wrotami wód – Micheus i Michar; i ci, którzy są nad górą – Seldao i Elainos; i obrońcy wielkiego niezniszczalnego rodu silnych ludzi wielkiego Seta, służebnicy czterech światła – wielki Gamaliel, wielki Gabriel, wielki Samblo i wielki Abrasax; i ci, którzy są nad Słońcem przy jego wschodzie – Olses i Hypneus i Heurumaious; i ci, którzy są przy wejściu w spój życia wiecznego; – władcy Mixanther i Michanor; – i ci, którzy pilnują duszy wybranych – Akramas i Strempsouchos; i wielka moc Heli Heli Machar Machar Set i Wielki niewidzialny, nienazwany, bezimienny, dziewiczy Duch i Milczenie i wielkie światło Harmozel – miejsce żywego, samorodnego, Boga prawdy i istniejącego z nim niezniszczalnego człowieka Adamasa; drugi, Oroiael jest miejscem wielkiego Seta i Jezusa, który posiada życie, a który przyszedł i ukrzyżował to, co jest w prawie; trzeci to Dawid, to miejsce synów wielkiego Seta; czwarty, Elelet jest miejscem, miejsce gdzie dusze synów spoczywają, piąty, Joel – jest nad imieniem tego, któremu dane będzie chrzcić z chrztu świętego, który przewyższa niebo, chrztem niezniszczalnym.

Ale od teraz, przez niezniszczalnego człowieka Pojmaela ci, którzy są godni powołania i wyrzeczeń pięciu pieczęci chrztu źródła, ci poznają swoich obrońców, jak byli pouczeni o nich, i będą poznani przez nich; ci w żaden sposób nie zazną śmierci.

IE ieus EO ou EO Oua! Zaprawdę, prawdziwie,

O Yesseus Mazareus Yessedekeus O żywa woda, O Dziecię dziecka, o chwalebne imię! Zaprawdę, prawdziwie, O eonie istniejący, iiii EEEE eeee oooo uuuu OOOO aaaa{a}. Zaprawdę prawdziwie, Ei aaaa

OOOO, o istniejący, który widzi eony! Zaprawdę, prawdziwie, aee
EEE iiii uuuuuu OOOOOOOO, który jest wiecznie wieczny!

Zaprawdę, prawdziwie, iEa aiO, w sercu, który istnieje, u aei eis aei, ei
o ei, ei os ei , (lub: (Syn) zawsze, Jesteś kim jesteś, jesteś tym, kim
jesteś)!

To wielkie imię należące do ciebie – nade mną, nieskazitelny
Samorodny, nieodłączny ode mnie, ja widzę ciebie, niewidzianego dla
nikogo, bo kto będzie w stanie zrozumieć Cię w innym języku?

Teraz poznawszy, ciebie, zlałem się z Niezmiennym, uzbroiłem się
bronią światła i stałem się światłem. Bo Matka była w tym miejscu
dzięki wspaniałemu pięknu łaski. Dlatego wyciągnąłem złożone ręce i
zostałem ukształtowany w kręgu bogactw światła, które jest w moim
łonie, które nadaje formę wielości zrodzonej w świetle i nie ma
uszczerbku dla niego. Zaprawdę rozgłoszę sławę twoją, bo
zrozumiałem ciebie, sou iEs ide aeiO aeie ois, O aeon, aeon, O Boże
Milczenia i czczę cię całkowicie. Jesteś moim miejscem spoczynku,
Synu Es Es o e, bezkształtny, który istnieje w bezkształcie tych, którzy
istnieją i wznosi człowieka, w którym oczyścisz mnie w swoim życiu, –
według swego imienia wiecznego. Dlatego kadzidło życia jest we mnie,
i miesza się go z wodą na wzór wszystkich archontów, aby żyć przy
tobie z pokojem świętych. Istniejący na wieki, zaprawdę wiecznie.

* * *

Oto jest księga, którą napisał wielki Set, i umieścił ją w górach
wysokich, na których słońce nie wchodziło, bo nie jest to możliwe. I
od dni proroków, apostołów i proroków imię to nigdy nie wchodziło nad
ich sercami i nie może i ucho ich nie słyszało jego.

Tę księgę napisał wielki Set pismem, przez sto trzydzieści lat.
Umieścił ją na górze, która nazywa się „Charaxio”, aby w końcu
czasów i epok, z woli

Bożej Autogenesa i całej pleromy, z woli niepojętego, boskiego Ojca
wyszła i ujawniła ten niezniszczalny, święty ród wielkiego Zbawiciela i
tych, którzy mieszkają z nim w miłości, i wielkiego niewidzialnego,
wiecznego Ducha i jego Syna Jednorodzonego i Światło wieczne i

jego wielką niezniszczalną małżonką i niezniszczalną Sopię i
Barbelon a całą pleromę, na wieki wieków, Niech tak się stanie.